

KRISTITTY KRISTUKSEN KIRJEENÄ

2. Kor. 2:14-3:11

4. Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan.

5. Meillä ei tosin ole itsellämme kykyä ajatella jotakin, aivan kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta.

6. Hän on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen. Sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

7. Jo kuoleman palveluviran säädökset, kirjaimin kiviin kaiverretut, säteilivät sellaista kirkkautta, että Israelin lapset eivät sietäneet katsella Mooseksen kasvoja niiden säteilyn tähden, mikä kuitenkin oli katoavaa.

8. Kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen palveluvirka kirkkautta!

9. Sillä jos kadotustuomion palveluvirka jo oli kirkkautta, niin vanhurskauden palveluvirka on vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta.

10. Se, mikä ennen oli kirkkautta, on tämän rinnalla kirkkautta vailla sen ylivoimaisen kirkkauden tähden.

11. Jos sillä, mikä on katoavaa, oli kirkkautta, niin paljoa enemmän on kirkkautta sillä, mikä on pysyvää.

Millainen tuoksu ja millainen kirje?

Millaista tuoksua tai hajua me uskovat ympärillemme levitämme? Millaisia Herran suosituskirjeitä olemme tämän maailman keskellä? Kysymys on ilmeisellä tavalla hengellisen elämämme laadusta - sen kasvusta Kristuksen kaltaisuuteen eli sanalla sanottuna pyhityksestä. Jokainen meistä haluaisi olla säteilevä, ymmärtävä, rakkaudellinen ja sisäistä iloa ja rauhaa pursuavia ihmisiä, jotka nähdessään maailman ihmiset tulevat välittömästi kateelliseksi ja haluavat tulla sellaisiksi kuin mekin. Mutta millainen on totuus meistä, kun katselemme itseämme Raamatun peilistä?

Pyhitys kaikupohjana

Niin henkilökohtainen pyhitys kuin seurakunnan yhteydessä näkyvä Herran omien keskinäinen rakkaus ovatkin evankeliumin julistamisen kaikupohja. Parhaatkaan saarnat ja ylevinkään hengellinen musiikki ei saa viestiään perille, jos kuulijat näkevät että julistajan omasta olemuksesta puuttuu ilo tai rauha tai jos uskovien keskinäisiä suhteita leimaa kateus, katkeruus, pahan puhuminen ja välinpitämättömyys toisten asioista.

Uskonvanhurskaus lähtökohtana

Kun uskonpuhdistus oli saanut uskonvanhurskauden opin leviämään laajalle, se vapautti ihmiset katolisuuden harhoista - joista viime Uusi Tie kuvaavasti puhuu, kun Raimo Mäkelä selostaa paavi Johannes Paavali II:n uusinta kirjaa "Uskalla toivoa". (Lainaus on syytä ottaa todesta nyt kun keskustellaan Luterilaisten kirkkojen ja Rooman kirkon välisestä sopimuksesta, jolla keskinäisten tuomioiden katsottaisiin menettäneen kohteensa). Pelastuksesta Paavi sanoo:

"Hyvä elämä on pelastumisen ehto, eikä pelastumista voi saavuttaa ilman armoa. Loppujen lopuksi vain Jumala voi pelastaa ihmisen, mutta hän vaatii ihmiseltä yhteistyötä. Se, että ihminen pystyy tekemään yhteistyötä Jumalan kanssa, osoittaa hänen todellisen suuruutensa. Käsitys, jonka mukaan ihminen on kutsuttu yhteistyöhön Jumalan kanssa kaikessa niin, että hän siten pääsee lähestymään elämän perimmäistä tarkoitusta, pelastumista ja jumalallistumista, ilmeni idän perinteen synergiaopissa. Jumalan kanssa

ihminen 'luo' maailman, Jumalan kanssa ihminen 'luo' oman henkilökohtaisen pelastuksensa. Ihmisen jumalallistuminen tulee Jumalalta, mutta sitä varten hänen on toimittava yhteistyössä Jumalan kanssa."

(Taustaksi on hyvä ottaa myös se, mitä paavi sanoo muista uskonnoista: "Kaikilla uskonnoilla on yhteinen peruselementti ja yhteiset juuret. Pyhä Henki toimii tehokkaasti myös kirkon näkyvän rakenteen ulkopuolella ja käyttää hyväkseen niitä Sanan siemeniä, jotka muodostavat kaikkien uskontojen yhteisen soteriologisen eli pelastusopillisen ytimen....Noissa uskonnoissa on paljon ihmisiä, jotka hyväksyvät Kristuksen, ja vielä useammat uskovat häneen epäsuorasti.")

Uskonpuhdistuksessa siis päästiin vihdoin iloitsemaan siitä, että pelastus on yksin armosta Kristuksen tähden ja se saadaan vain ja ainoastaan uskon kautta lahjaksi - ilman mitään omia ansioita. Uskonpuhdistus joutui yli sata vuotta taistelemaan "eloonjäämisensä" puolesta - niin raju oli katolisten vastauskonpuhdistus.

Pietismin onni ja kurjuus

Mutta kun lopulta oli päästy elämään rauhassa evankelisina kristittyinä, vastaan tulikin tien toinen oja. Usko muuttui monelle pelkäksi aivouskoksi. Siksi Saksasta levisi voimakas vastavaikutus. Uskon tulee olla elävää uskoa. Todella vanhurskautetussa ja uudestisyntyneessä asuu Pyhä Henki. Hän ei voi jättää uskovaa elämään samalla kevytmielisellä ja valheellisella tavalla kuin tämä maailma elää.

Syntyi voimakkaita pietistisiä, pyhitystä korostavia herätyksiä. Sana pietismi tulee sanasta, joka tarkoittaa pyhää tai pyhitystä. Niissä haluttiin kiinnittää mieli taivaalliseen ja vaikka Pyhän Hengen synnyttämä rakkaus vei huolehtimaan sairaista, tekemään lähetystyötä ja diakoniatyötä, kaikessa oli tähtäyspisteenä ihmisten sielujen iankaikkinen pelastus. Pietismi erottautui syystä maailman irstaista menoista, juopottelusta ja kevytmielisistä huveista. Se halusi pitäytyä vaatimattomaan ulkoiseen elämään. Kaikki kotoiset viisi herätysliikettämme ovat juuriltaan pietistisiä. Pietismissä selkeä ulkoinen erottautuminen maailmasta ei ole myöskään ollut harvinaista:

Körttipukuja käyttää vieläkin joukko suomalaisia. Kansanlähetyksen alkuaikoina miehillä oli lähes säännöllisesti pikkuristi pukunsa rintapielessä ja pukeutumisessa haluttiin korostaa siveellisyyttä ja säädyllisyyttä.

Pietismiä on syystä ja osin syystäkin moitittu "kulttuurivihamielisyydestä" ja elämänkielteisyydestä. Tätä vaaraa suurempi kuitenkin on todellinen vaara ulkokultaisuudesta. Jos uskova voidaan määritellä tietyillä ulkoisilla käytösmaalleilla: ei polta, ei juo, pukeutuu vaatimattomasti, käy kirkossa, ei kiroile, tekee työnsä hyvin ja elää puolisolleen uskollisena, niin eräässä merkityksessä on palattu joko lain alle tai vielä pahempaan - ulkokultaisuuteen, jossa voidaan olla itsetyytyväisiä noista suorituksista. Farisealaisuuden vaara, tuo tekosyntisyys, jonka taakse kätkeytyy vilpittömän itsetyytyväisyys ja luottamus oman kristillisyyden riittävyteen, on todellinen vaara. Jeesus piti sitä niin vakavana vaarana, että hän kohdisti rajuimmat hyökkäykset ulkokultaisuutta vastaan.

Armahdettu syntinen

Kun tämä vaara on tiedostettu, on usein lähdetty voimakkaasti korostamaan kristityn määritelmää: "armahdettu syntinen" ja pyhityksen määritelmää: "Se on syvenevä"

synnintuntoa ja armontuntoa." Tämä Lutherin määritelmä on sinänsä aivan oikea, mutta siitä on tehty usein kohtalokkaan väävät johtopäätökset: "Syntiä vastaan on turha taistella - ei liha siitä kummemmaksi tule, armohan kuitenkin riittää." Pyhitykseen pyrkiminen on samaistettu hyvin pitkälle legalismiin ja jopa farisealaisuuteen.

Raittiissa ja tasapainoisessa kristillisyydessä vaeltaminen ei ole helppoa. Sielunvihollinen pyrkii juuri siihen, että uskovat törmäilisivät äärimmäisyyksistä toisiin löytämättä oikeaa tasapainoa uskonvanhurskauden ja Pyhässä Hengessä tapahtuvan pyhityksen kesken.

Kun Kansanlähetyksessä aloitettiin voimakkaalla pyhityskorostuksella, legalismin vaaran vuoksi jouduttiin siirtymään voimakkaammalle vanhurskauttamiskorostuksen linjalle. Mutta sen vaarana taas on ollut ilmeinen lain hylkäämisen eli antinomismien ja piittaamattoman elämäntavan vaara. Ero maailman ja uskovien välillä on huolestuttavassa määrin kaventunut. Jos uskova on samanlainen kuin maailman ihminen, niin kenelläkään ei ole mitään todellista syytä kääntyä Herran puoleen. Kristuksen tuoksu on kadonnut taivaan tuuliin ja Kristuksen kirjeessä lukee vai: "Olen niin kuin sinäkin. Sinä olet ihan hyvä sellaisenas - ilman Kristusta."

Pyhitys paitsiossa - helpompi tie

Kun "pyhitys on joutunut paitsioon" olemme joutuneet hämmästyseksemme toteamaan, että kristillisyytemme on menettänyt elinvoimastaan, sen voimakas tuoksu on laimennut. Masentuneet ja voimattomat uskovat eivät jaksaa palvella seurakunnassa eivät jaksaa innostua mistään ja ovat muuttuneet apaattisiksi. "Ei maailman menolle voi kuitenkaan yhtään mitään."

Tähän tilaansa havahtuneista monet ovat kuitenkin päättäneet lähteä etsimään uutta intoa ja uutta voimaa. Vanhanaikainen parannus, jossa voimattomuuden ja innottomuuden taustalla olevat synnit olisi tuotu valoon ja käyty hoitamaan keskinäisiäkin kieroutumia Raamatun totuuden ja armon valossa kuntoon, päätettiin lähteä etsimään helpompaa tietä:

Jos vain saisin sen ja sen armolahjan ja sen ja sen hengellisen uudistuskokemuksen, niin kyllä sitten taas olisi "tsemppi päällä" ja jaksaisi myös Herasta todistaa. Seuraavassa vaiheessa on salaa ututettu menestyksen teologia kuvioihin: Kun kerran Herra on siunannut minua taloudellisesti, olen terve ja muutenkin pyyhkii ajallisesti melko hyvin, niin olen hyvä kristitty. Uskovan salaisiksi tuntomerkeiksi on saattanut tulla omakotitalo ja ei välttämättä mersu, mutta priima luokan auto kuitenkin.

Hyvä parhaan esteenä

Armolahjat ja hengelliset kokemukset ja maallisen työn antama siunaus eivät sinänsä ole pahoja asioita. Mutta kristillisyyden ongelmakohdat liittyvätkin usein siihen, että hyvät asiat tulevat kaikkein tärkeimpien korvikkeiksi. Armolahjoja Jumala ei koskaan ole tarkoittanut pyhityksen korvikkeiksi. Armolahjojen suhde pyhitykseen on jotenkin samanlainen kuin työkalun suhde työntekijään. Vaikka tekijällä olisi kuinka hyvät lahjat ja taitoa, hän voi näillä taidoillaan tehdä monenlaista pahaa, ellei hänen sydämensä ole oikea. Sielunvihollisen juoniin kuuluukin se, että uskovat tavoittelisivat toisaalta armolahjoja tai hengellisiä ja ajallisia siunauksia, mutta tekisivät sen pysyen heidän elämässään piintyneistä synneistä parannusta tekemättä.

Mitä sitten pyhitys oikein on?

Pyhitys on uudestisyntymästä alkavaa kristityn kasvua. Sen välineinä toimivat Jumalan Sana ja rukous, ehtoollinen ja ylistys, joissa uusi ihminen saa ravintoa ja kasvaa Kristuksen tuntemisessa. Pelastusvarmuuden syveneminen on pyhityksen monesta puolesta eräässä merkityksessä tärkein. Pyhitys on erottautumista Jumalan käyttöön. Se on Pyhällä Hengellä täyttymistä ja Pyhän Hengen hedelmän kantamista. Kielteisesti siihen kuuluu lihan kuolettaminen Hengellä. Pyhitys ei koskaan jää pelkästään hengellisen ihmisen omaksi asiaksi vaan se ilmenee aina myös palveluna ja evankeliumin julistuksena. Pyhitys ei tapahdu myöskään pelkästään henkilökohtaisella tasolla, vaan siihen kuuluu myös kasvamista Kristus ruumiin yhteydessä ja syvempään yhteyteen ja keskinäiseen Jumalan lasten riippuvuuteen.

Vanhurskauttamisen ja pyhityksen välinen suhde

Loogisesti vanhurskauttaminen edeltää aina uudestisyntymää. Ajallisesti ne tapahtuvat samanaikaisesti. Vanhurskauttamisessa meille luetaan Kristuksen pyhyys ja puhtaus täydellisesti. Pyhityksessä meihin uudestisyntymässä asumaan asettunut Jeesus Kristus alkaa elää omaa elämänsä meissä. Kukaan, joka ei ole tullut uskoon ja pelastunut ei voi pyhitettyä. Kuollut ei kasva. Pyhitys jatkuu koko ajallisen elämän ajan. Ruumiin ylösnousemus kuuluu vielä pyhitysprosessiin. Vrt. kaaviokuva.

Pyhitys ja pelastuksen ilo

Eräs suomalaisessa kristillisyydessä laiminlyötyjä alueita on kasvu syvempään pelastusvarmuuteen ja oman Jumalan lapsi-identiteetin syvenemiseen. Pietismin vaarana on aina mitata kristillisyyttä oman vaelluksen hyvydellä tai huonoudella. Jos vaellus on hyvää ja pyhitettyä - sen toteaminen on pelkkää ylpeyttä, sillä lihassa asuu kaikki mahdollinen ja mahdoton paha edelleen. Kuvioon onkin aina kuulunut oman huonouden tunto - jopa siihen määrään asti, että on opittu kerskailemaan syntisyyden suuruudella.

Vaikka Paavali saattoi aivan asiallisesti todeta oman syntisyytensä olevan luokkaa "syntisistä suuri", hän ei silti lakkaa ihmettelemästä Jumalan armon suuruutta ja mitä Jumala armossaan on saanut aikaan niin hänen armahtamisessa, pelastamisessaan kuin hänen pyhittämisessään ja hänen palvelussaan. Efesolaiskirjeessä hän rukoilee pitkän rukouksen, että efesolaisetkin oppisivat näkemään Jumalan armotyön omalla kohdallaan sen oikeissa mittasuhteissa:

15. Kuultuani teidän kaikkien uskosta Herraan Jeesukseen ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan

16. minäkään en lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani.

17. Anomukseni on, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen

18. valaisten teidän sydämenne silmät käsittämään, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään,

19. ja miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa.

20. Tätä voimaansa hän käytti Kristuksessa herättämällä hänet kuolleista ja asettamalla hänet oikealle puolelleen taivaissa

21. ylemmäksi kaikkea hallitusta, valtaa, voimaa, herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

22. Jumala pani kaiken hänen jalkojensa alle ja antoi hänet kaiken Pääksi seurakunnalle,

23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka täyttää kaiken kaikissa. (Ef. 1:15-23)

14. Tämän vuoksi minä notkistan polveni Isän edessä,

15. josta saa nimensä jokainen, jolla on Isä taivaissa ja maan päällä.

16. Antakoon hän teidän kirkkautensa runsauden mukaisesti sisällisen ihmisenne puolesta Henkensä kautta vahvistua voimassa.

17. Kristus asukoon uskon kautta sydämissänne,

18. että te rakkauteen juurtuneina ja perustuneina voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys,

19. ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä. Siten te tulette osallisiksi Jumalan kaikesta täyteydestä.

20. Hän voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme ja ymmärrämme, sen voiman mukaan, mikä meissä vaikuttaa.

21. Hän saakoon kunnian seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iäti. Aamen. (Ef. 3:14-21)

Uskovan kasvun salaisuus on oppia tuntemaan syvemmin Herraa Jeesusta Kristusta. Hänen katselemisensa muuttaa meidät askel askeleelta Hänen kaltaisuuttaan kohti, niin kuin Johannes kirjoittaa:

1. Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on meille antanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme. Siksi maailma ei tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

3. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas ja pyhä. (1. Joh. 3:1-3)

Voidaksemme täytyä Hengellä eli antaaksemme sydämemme ja ruumiimme Herran hallintavaltaan ja voidaksemme siten kantaa rakkauden, ilon, kärsivällisyyden, rauhan, ystävällisyyden, nöyryyden, pitkämielisyyden, kärsivällisyyden, totuudellisuuden ja lempeyden hyvää hedelmää ja ollaaksemme siten Kristuksen työn mainosvaloja, Hänen rakkautensa kirjeitä ja Hänen armonsa ja totuutensa tuoksuna, tarvitsemme ennen kaikkea uutta kirkkaampaa näkyä Herran kasvoista ja siitä suunnattomasta siunauksesta, jonka Hän meille Golgatan verellään ja ylösnousemuksen aamuna hankki. Raamatun sanan kautta Pyhä henki haluaa muistuttaa meitä saamamme armon suuruudesta. Vain sellainen uskova, joka voi koko sydämeästään levätä Jumalan armon varassa ja kiittää Jumalan täydellistä pelastusta, voi iloita ja kiittää. Ja vain kiitolliset ja iloiset ihmiset voivat täyttää tehtävänsä Kristuksen kirjeinä. Katsokaamme siksi, mitä Sana puhuu meille saamamme armon vaikutuksista meissä:

Kuka minä olen, kun olen Jumalan lapsi?

1. Korinttolaiskirje

Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.(15:10)

Matteus

Olen maan suola. (5:13)
Olen maailman valo.(5:14)

Johannes

Olen Jumalan lapsi.(1:12)
Olen totisen viinipuun oksa, Kristuksen elämän kanava.(15:1,5)
Olen Kristuksen ystävä.(15:15)
Olen Kristuksen valitsema ja asettama kantamaan hedelmää.(15:16)

Roomalaiskirje

Olen vanhurskauden palvelija.(6:18)
Olen Jumalan palvelija.(6:22)
Olen Jumalan lapsi, minulla on lapseuden Henki.(8:14,15;Gal. 3:26; 4:6)
Olen Kristuksen kanssaperillinen.(8:17)

1. Korinttolaiskirje

Olen Jumalan temppeli ja Jumalan Henki asuu minussa.(3:16; 6:19)
Olen Herraan yhtynyt ja yksi henki Hänen kanssaan.(6:17)
Olen Kristuksen ruumiin jäsen.(12:27;Ef. 5:30)

2. Korinttolaiskirje

Olen uusi luomus.(5:17)
Olen sovitettu Jumalan kanssa ja minulla on sovituksen virka.(5:18,19)

Galattalaiskirje

Olen Jumalan lapsi ja yhtä Kristuksen kanssa.(3:26,28)
Olen Jumalan perillinen, koska olen Jumalan lapsi.(4:6,7)

Efesolaiskirje

Olen pyhä.(1:1; 1.Kor 1:2; Fil. 1:1; Kol. 1:2)
Olen taivaallisiin asetettu Kristuksen kanssa. (2:6)
Olen Jumalan teko, minut on luotu Kristuksessa Jumalan valmistamia hyviä töitä varten. (2:10)
Olen yhdessä muiden pyhien kanssa Jumalan valtakunnan kansalainen ja Jumalan perhettä.(2:19)
Olen Kristuksen vanki.(3:1; 4:1)
Olen luotu vanhurskauteen ja pyhyyteen.(4:24)

Filippiläiskirje

Olen taivaan kansalainen.(2:20)

Kolossalaiskirje

Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa.(3:3)
Olen ilmestyvä Kristuksen kanssa kirkkaudessa. (3:4)
Olen Jumalan valittu, pyhä ja rakas. (3:12; 1 Tess. 1:4)

1. Tessalonikalaiskirje

Olen valkeuden lapsi enkä pimeyden.(5:5)

Heprealaiskirje

Olen taivaallisen kutsumuksen saanut pyhä.(3:1)
Olen tullut osalliseksi Kristuksesta. (3:14)

1. Pietarinkirje

Olen elävä kivi Jumalan huoneessa. (2:5)
Olen "valittua sukua, kuninkaallista papistoa, pyhää heimoa, Jumalan kansaa".(2:9,10)
Olen outo ja muukalainen tässä maailmassa.(2:11)
Olen perkeleen vihamies.(5:8)

1. Johanneksenkirje

Olen Jumalan lapsi ja minusta tulee Kristuksen kaltainen, kun Hän tulee takaisin.(3:1,2)

*Olen Jumalasta syntynyt eikä sielunvihollinen voi käydä minuun käsiksi.(5:18
"Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.")*

Koska olen Kristuksessa, Jumalan armosta...

Roomalaiskirje

Olen vanhurskautettu - täydellisesti armahdettu ja Jumalalle kelpaava. (5:1)

Olen kuollut Kristuksen kanssa ja olen kuollut synnin hallintavallalle elämässäni.(6:1-6)

Minulle ei ole mitään kadotustuomiota.(8:1)

1. Korinttolaiskirje

Olemiseni Kristuksessa on Jumalasta. (1:30)

Olen saanut sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisin, mitä Jumala on minulle lahjoittanut. (2:12)

Minulla on Kristuksen mieli. (2:16)

Olen kalliisti ostettu, en ole itseni oma, kuulun Jumalalle. (6:19,20)

2. Korinttolaiskirje

Jumala on lujittanut minut Kristukseen, voidellut ja painanut sinettinsä minuun ja antanut Hengen vakuudeksi tulevasta perinnöstä sydämeeni. (1:21; Ef. 1:13,14)

Koska olen kuollut, en elä enää itselleni vaan Kristukselle. (5:14,15)

Olen Kristuksessa tullut Jumalan vanhurskaudeksi. (5:21)

Galatalaiskirje

Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.(2:20)

Efesolaiskirje

Jumala on siunannut minua kaikella hengellisellä siunauksella. (1:3)

Jumala ennen maailman perustamista hänessä valitsi minut Kristuksessa olemaan pyhä ja nuhteeton Hänen edessään. (1:4)

Jumala edeltäpäin määräsi minut lapseuteen. (1:5)

Olen lunastettu ja rikkomukseni on anteeksiannettu ja Hän on antanut minulle ylenpalttisen armonsa. (1:6-8)

Jumala on tehnyt minut, joka olin kuollut rikoksiini, eläväksi yhdessä Kristuksen kanssa. (2:5)

Jumala on yhdessä Kristuksen kanssa herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut minut taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. (2:6)

Kristuksen kautta on minulla pääsy Hengessä Isän tykö. (2:18)

Kristuksessa minulla on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö. (3:12)

Kolossalaiskirje

Isä on pelastanut minut pimeyden vallasta ja siirtänyt minut rakkaan Poikansa valtakuntaan. (1:13)

Minut on lunastettu ja olen saanut syntini anteeksi, velkani on pyyhitty pois. (1:14)

Kristus on minussa. (1:27)

Olen juurtunut Kristukseen ja rakennun Hänessä. (2:7)

Olen täytetty Kristuksessa. (2:10)

Olen haudattu, herätetty ja tehty eläväksi Kristuksen kanssa. (2:12,13)

Olen Kristuksen kanssa kuollut ja herätetty. Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. Kristus on elämäni. (3:1-4)

2. Timoteuksenkirje

Jumala on antanut minulle voiman ja rakkauden ja raittiuden Hengen. (1:7)

Jumala on pelastanut minut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei minun tekojeni mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan. (1:9, Tiit. 3:5)

Heprealaiskirje

Sekä Kristus, joka pyhittää, että minä, jotka pyhitetään, olemme alkuisin yhdestä. Sen tähden Hän ei häpeä kutsua minua veljekseen. (2:11)

Saan käydä uskalluksella armon istuimen eteen, että saisin laupeuden ja löytäisin armon, avukseni oikeaan aikaan. (4:16)

2. Pietarinkirje

Jumala on lahjoittanut minulle kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että minä niiden kautta tulisin jumalallisesta luonnosta osallisiksi. (1:4)

Pyhitys ei ole automaatio

Usko Herraan Jeesukseen on henkilösuhteessa elämistä. Kysymys on siis tietoisesta henkilösuhteen ylläpitämisestä ja vaalimisesta. Meidän elämämme on kokonaan Hänestä tulevaa. *"Ilman Jeesusta emme voi tehdä mitään."* Pyhän Hengen voima vaikuttaa evankeliumin Sanan kautta. Siksi kasvaaksemme uskossa ja pyhityksessä, meidän on kaiken aikaa kuultava, kuunneltava ja oltava kuuliaisia Jeesukselle. Pyhitys on siis suoraan verrannollinen siihen, missä määrin teemme Herran sanan mukaan arkielämässämme. Pyhitys ei ole koskaan voimakysymys, sillä Pyhä henki asuu jo uskovassa. Pyhitys on kuuliaisuus kysymys. Pyhän Hengen voima ei pääse vaikuttamaan meissä, ellemmme ole kuuliaisia.

Pyhän Hengen hedelmän kasvaminen täyteyteen on aikaa vievä prosessi. Pyhitys ei tule valmiiksi tässä ajassa, vasta Herran luona. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö pyhitys voisi lisääntyä ja kasvaa. Lutherin sana siitä, että pyhitys on "syvenevää synnin ja armon tuntoa" ei tarkoita että pyhitys olisi vain ihmisen kasvamista pienemmäksi. Pelkkä synnintunnon lisääntyminen tai pienemmäksi tulo ei vielä ole pyhitystä ollenkaan. Armon tunnon kasvaminen, Kristuksen tuleminen suuremmaksi on pyhityksen ydin. Lisääntyvän itsetuntemuksen ja oman lihansa pahuuden tuntemisen vuoksi kukaan uskova ei voi kerskua pyhityksensä suuruudella, mutta jos Herra on päässyt kasvamaan hänessä, ympäristö ei voi olla näkemättä hänessä Herran rakkauden vaikutusta.

Kielteinen puoli

Pyhityksen kielteinen puoli on Pyhän Hengen työ, joka kuolettaa lihan tekoja meissä. *"Jos te elätte turmeltuneen luontonne mukaan, teidän on kuoltava. Mutta jos te Hengellä kuoletatte turmeltuneen luontonne teot, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat näet Jumalan lapsia."* (Room. 8:13-14) Liha, syntinen luontomme, on jo ristiinnaulittu Golgatalla. Siksi lihan syntyisyyden ja sen nostattamat pahat ajatukset, teot ja laiminlyönnit eivät voi Herran omaa kadottaa. Mutta se ei tarkoita, että meillä olisi oikeutta ruokkia lihaamme katselemalla saastaista, kuuntelemalla saastaista ja suosimalla huonoa seuraa. Liha jatkaa olemassaoloaan tässä ajassa, mutta uskova ei ole enää synnin orja,

hänen ei tarvitse enää toteuttaa jokaista lihan mielitekoa tai mieliajatusta. Pyhä Henki kykenee nimittäin pitämään lihan kurissa. Omalla voimalla ei taistelu lihaa vastaan onnistu, mutta Pyhässä Hengessä onnistuu.

Kristuksen voittosaatto

Kristitty kulkee Kristuksen voittosaatossa. Roomalainen voittosaatto oli sellainen kulkue, jossa ylipäällikkö kulki komeissa vaunuissa kulkueen edessä kansanjoukon riemuitessa. Voittajana saapuneen päällikön perässä kulki sitten sotasaaliina saatua omaisuutta ja vangittuja vihollisia. Näiden vangittujen tehtävä oli osoittaa Voittajan suuruutta. Kristus on Golgatan suuri voitonruhtinas ja hänen voittonsa hedelminä me kuljemme Hänen orjinaan. Mutta Kristuksen orjuus on suurinta vapautta. Synnin ja kuoleman ja Saatanan vallasta vapautetut ovat tulleet vapaaehtoisesti Kristuksen orjiksi ja palvelijoiksi korottaakseen Kristuksen ihmeellistä voittoa Golgatalla.

Siksi uskovien todistustyön keskus on siinä, että palautamme jatkuvasti ihmisten mieleen sitä ratkaisevaa taistelua, jolloin voitto saavutettiin. Kristuksen tuoksu leviää Golgatan sanoman julistuksen ja ylistyksen muodossa. Mutta koska Golgatan voittoon sisältyy myös tuomio kaikelle synnille, evankeliumin julistus tuottaa aina myös kuoleman löyhkän ympärilleen. Jumalan sanaa voidaan tietenkin kaupitella, niin kuin paljossa tänä päivänä tapahtuukin, sillä tavalla, että maailma ei loukkaannu. Golgatan loukkauskivi on siinä, että samalla kun se julistaa täydellistä armahdusta syntiselle ihmiselle, se on lopullinen tuomio kaikelle synnille.

Et voi suosia syntiä elämässäsi ja iloita Golgatan voitosta. Ilman synnin hylkäävää parannusta ei Golgatan sanoma ole hyvä tuoksu vaan kuoleman haaska. Vain sellainen uskova, joka elää herkällä omalla tunnolla ja päivittäisessä parannuksessa voi puhua evankeliumia niin, että Jumala vaikuttaa hänen kauttaan. *"Opetuksen ja käskyn päämäärähän on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta."* (1. Tim. 1:5)

Lähettilästyö

Palvelus ja julistusvirka on pyhityksen hedelmää. Siihen sisältyy suunnaton kirkkaus. Kysymys ei ole siinä, kuka ja millainen ihminen puhuu, vaan kuka ja millainen Herra on valtuuttanut hänet puhumaan. *"Totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."* (Joh. 13:20) Kysymys on Jumalan vaikutuksesta meissä ja meidän vaelluksestamme Jumalan edessä.